

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾
z dnia 2013 r.

**w sprawie kategorii aktywów oraz maksymalnej części środków pieniężnych
inwestowanych przez krajowe instytucje pieniądza elektronicznego**

Na podstawie art. 132o ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. Nr 199, poz. 1175, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) kategorie bezpiecznych, płynnych aktywów o niskim ryzyku, o których mowa w art. 132n ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) maksymalną część środków pieniężnych, jaka może być inwestowana w poszczególne kategorie aktywów przez krajową instytucję pieniądza elektronicznego.

§ 2. 1. Środki pieniężne otrzymane przez krajową instytucję pieniądza elektronicznego w zamian za wydany pieniądz elektroniczny mogą być inwestowane:

- 1) w papiery wartościowe emitowane, gwarantowane lub poręczane przez:
 - a) Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski,
 - b) rządy lub banki centralne państw członkowskich oraz organizacje międzynarodowe, których członkiem jest przynajmniej jedno państwo członkowskie;
- 2) w listy zastawne emitowane na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 99, poz. 919, z późn. zm.³⁾);
- 3) w jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.⁴⁾);
- 4) w tytuły uczestnictwa emitowane przez instytucje wspólnego inwestowania mające siedzibę w państwach członkowskich, jeżeli instytucje te oferują publicznie tytuły uczestnictwa i umarzają je na żądanie uczestnika;
- 5) na rachunkach lokat terminowych prowadzonych w bankach, oddziałach banków zagranicznych, a także w instytucjach kredytowych lub oddziałach instytucji

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 291, poz. 1707, z 2012 r. poz. 1166 oraz z 2013 r. poz.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 184, poz. 1539 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 168, poz. 1323 i Nr 201, poz. 1540, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 106, poz. 670, Nr 126, poz. 853 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 152, poz. 900 i Nr 234, poz. 1389 i 1391, z 2012 r. poz. 596, 1385 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 70, 433 i 777.

kredytowych, pod warunkiem objęcia tych środków ochroną w ramach systemu gwarantowania lub oficjalnie uznanego systemu gwarantowania, o których mowa w art. 2 pkt 9 i 10 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711, z późn. zm.⁵⁾).

2. Aktywa, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 i 4, powinny posiadać ocenę na poziomie inwestycyjnym nadaną przez uznaną na międzynarodowym rynku kapitałowym, wyspecjalizowaną agencję oceniającą ryzyko inwestycyjne związane z określonym papierem wartościowym lub zdolnością emitenta do terminowej spłaty zaciągniętych zobowiązań.

§ 3. Wielkość środków pieniężnych ulokowanych:

1) w aktywach, o których mowa w:

- a) § 2 ust. 1 pkt 3, w jednym funduszu inwestycyjnym lub w kilku funduszach inwestycyjnych zarządzanych przez to samo towarzystwo, nie może przekroczyć 15% wartości środków pieniężnych inwestowanych przez krajową instytucję pieniądza elektronicznego albo kwoty 400 000 złotych, w zależności od tego, która z nich jest niższa,
- b) § 2 ust. 1 pkt 4, wyemitowanych przez jedną instytucję wspólnego inwestowania mającą siedzibę w państwie członkowskim, nie może przekroczyć 15% wartości środków pieniężnych inwestowanych przez krajową instytucję pieniądza elektronicznego albo kwoty 400 000 złotych, w zależności od tego, która z nich jest niższa;

2) na rachunku, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 5:

- a) w banku lub oddziale banku zagranicznego nie może przekroczyć kwoty, o której mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
- b) w instytucji kredytowej lub oddziale instytucji kredytowej nie może przekroczyć kwoty, której wypłatę zapewnia oficjalnie uznany system gwarantowania, do którego należy instytucja kredytowa w państwie macierzystym, a w przypadku gdy oddział instytucji kredytowej na podstawie art. 2b ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym przystąpił do obowiązkowego systemu gwarantowania – kwoty, o której mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

Za zgodność pod
względem prawnym

MASTERSKI SYRANKI
Dyrektor

PODSEKRETARZ
Wojciech Kozłowski

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 144, poz. 1176, z 2010 r. Nr 140, poz. 943 i Nr 257, poz. 1724, z 2011 r. Nr 134, poz. 781, z 2012 r. poz. 596 i 1166 oraz z 2013 r. poz. 613.

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 132o ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. Nr 199, poz. 1175, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą” albo „ustawą upoważniającą”, upoważnienia dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do określenia kategorii bezpiecznych, płynnych aktywów o niskim ryzyku, w które mogą być inwestowane środki pieniężne przyjmowane przez krajowe instytucje pieniądza elektronicznego. Dotyczy to środków przyjętych w zamian za wydany pieniądz elektroniczny i które podlegają zwrotowi w momencie wykupu tego pieniądza elektronicznego. Rozporządzenie także określa maksymalną część tych środków, jaka może być inwestowana przez instytucje pieniądza elektronicznego w poszczególne kategorie aktywów.

Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie, są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Projekt rozporządzenia w § 2 określa kategorie aktywów, w jakie mogą być inwestowane środki pieniężne otrzymywane od klientów instytucji pieniądza elektronicznego. Ze względu na wynikający z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającej dyrektywę 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającej dyrektywę 2000/46/WE (tzw. „dyrektywa EMDII”) oraz z dyrektywy 2007/64/WE z dnia 13 listopada 2007 r. Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (tzw. „dyrektywa PSD”) wymóg inwestowania w bezpieczne, płynne aktywa o niskim ryzyku, wskazany w rozporządzeniu katalog aktywów obejmuje przede wszystkim papiery wartościowe emitowane, gwarantowane lub poręczane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski, a także rządy lub banki centralne państw członkowskich UE oraz organizacje międzynarodowe, których członkiem jest przynajmniej jedno państwo członkowskie UE. Ponadto proponowany katalog obejmuje listy zastawne, jednostki uczestnictwa funduszy inwestycyjnych rynku pieniężnego oraz tytuły uczestnictwa emitowane przez instytucje wspólnego inwestowania z siedzibą w państwach członkowskich. Kolejną proponowaną kategorią są lokaty terminowe w bankach i instytucjach kredytowych (lub ich oddziałach). W przypadku instytucji kredytowych (i ich oddziałów) wymagane jest objęcie tych lokat ochroną

w ramach oficjalnie uznanego systemu gwarantowania środków pieniężnych zgromadzonych na prowadzonych przez nie rachunkach, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711, z późn. zm.).

W proponowanym § 3 przewidziano wprowadzenie ograniczenia koncentracji aktywów, mające zapewnić niezbędną ze względów ostrożnościowych dywersyfikację inwestycji. Przede wszystkim proponuje się ustalenie limitu inwestycyjnego w wysokości 15% dla jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych rynku pieniężnego w jednym funduszu lub w kilku funduszach zarządzanych przez to samo towarzystwo. Analogiczny 15% limit zaproponowano dla tytułów uczestnictwa emitowanych przez jedną instytucję wspólnego inwestowania z siedzibą w państwie członkowskim. W obu powyższych przypadkach wartość ulokowanych środków pieniężnych nie może jednak przekroczyć kwoty 400.000 złotych. W opinii projektodawcy limit ten w odpowiedni sposób zapewnia dywersyfikację ryzyka inwestycyjnego krajowych instytucji pieniądza elektronicznego, a z drugiej strony nie ogranicza ich możliwości inwestycyjnych w zakresie lokowania środków pieniężnych otrzymanych od użytkowników pieniądza elektronicznego. Mając dodatkowo na względzie konsolidację nadzoru nad rynkiem finansowym w Polsce sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego, bieżące monitorowanie przez organ nadzoru sytuacji na rynku finansowym zapewnia w należyty sposób bezpieczeństwo środków pieniężnych przekazywanych przez użytkowników pieniądza elektronicznego.

Dla lokat terminowych w jednym banku lub oddziale banku zagranicznego proponuje się ustalenie limitu odniesionego do maksymalnej kwoty środków gwarantowanych, określonych przez przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Kwota ta jest jednolicie ustalona w poszczególnych państwach członkowskich UE i może być odniesiona także do oddziałów instytucji kredytowych. W ocenie projektodawcy takie ukształtowanie regulacji realizuje wytyczne zawarte w art. 132o ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, nakazujące uwzględnienie należytego zabezpieczenia środków pieniężnych użytkowników, w tym ograniczenia ryzyka inwestycyjnego. Analogiczne przesłanki bezpieczeństwa leżą u podstawy propozycji dotyczącej instytucji kredytowej lub oddziału instytucji kredytowej. W tym przypadku limit powinien odnosić się do kwoty, której wypłatę zapewnia oficjalnie uznany system gwarantowania, do którego należy instytucja kredytowa w państwie macierzystym. Jeżeli natomiast oddział instytucji kredytowej na podstawie art. 2b ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym przystąpił do polskiego systemu gwarantowania, w przypadku gdy kwota środków gwarantowanych przez system gwarantowania jego państwa macierzystego jest

nizsza, wówczas limit środków pieniężnych, jaki może zainwestować krajowa instytucja pieniądza elektronicznego stanowi kwota, o której mowa w art. 23 tej ustawy.

Wyżej określone zasady inwestowania środków pieniężnych otrzymanych w zamian za wydanie pieniądza elektronicznego przez krajowe instytucje pieniądza elektronicznego zostały zaproponowane w sposób analogiczny do zasad inwestowania środków pieniężnych przyjętych przez krajowe instytucje płatnicze, zgodnie z *rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 13 sierpnia 2012 r. w sprawie kategorii aktywów oraz maksymalnej części środków pieniężnych inwestowanych przez krajowe instytucje płatnicze* (Dz. U. z 2012 r. poz. 938). Takie rozwiązanie pozwala przyjąć odpowiedni poziom zabezpieczenia środków pieniężnych poprzez dywersyfikację ryzyka, jednocześnie prowadząc do ograniczenia korzyści płynących ze skali inwestowanych środków, gdyż nadrzędnym celem ustawy jest ochrona konsumentów i powierzanych przez nich środków pieniężnych krajowym instytucjom pieniądza elektronicznego. Brak wcześniejszych regulacji w tym zakresie (albo niewystarczający do przeprowadzenia odpowiedniej analizy okres funkcjonowania analogicznych przepisów, jak w przypadku rozporządzenia określającego zasady inwestowania przez krajowe instytucje płatnicze, obowiązującego od dnia 21 sierpnia 2012 r.) powoduje, iż ograniczenia dotyczące inwestowania powierzonych środków zostały ustalone na wysokim poziomie, a ewentualna zmiana tego stanu na korzystniejszy z punktu widzenia gospodarowania środkami przez instytucje pieniądza elektronicznego może nastąpić po stosownym upływie funkcjonowania postanowień ustawy.

Jednocześnie należy zauważyć, że krajowe instytucje pieniądza elektronicznego przy inwestowaniu środków pieniężnych otrzymanych w zamian za wydany pieniądź elektroniczny powinny mieć na względzie treść art. 591 ustawy, zgodnie z którym są one zobowiązane do dokonania wykupu pieniądza elektronicznego w każdym czasie, jeżeli żąda tego posiadacz. Tym samym inwestowanie zgodnie z zasadami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu powinno następować z uwzględnieniem ewentualnej potrzeby niezwłocznego upłynnienia danych rodzajów aktywów, aby mógł zostać spełniony ww. obowiązek wykupu.

Przepis końcowy zawarty w § 4 przewiduje, iż rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania

krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawców regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Stosownie do art. 132o ust. 1 ustawy upoważniającej, Minister Finansów wystąpi do Komisji Nadzoru Finansowego o wyrażenie opinii w sprawie projektowanego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) należy podnieść, że projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na krajowe instytucje pieniądza elektronicznego. Do chwili obecnej nie powstała żadna taka instytucja, jak również brak jest miarodajnych danych, które pozwoliłyby określić skalę rozwoju i zakresu ich działalności w Polsce w najbliższym czasie.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z następującymi podmiotami: Komisją Nadzoru Finansowego, Narodowym Bankiem Polskim, Bankowym Funduszem Gwarancyjnym, Giełdą Papierów Wartościowych S.A. w Warszawie, Związkiem Banków Polskich, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, Krajowym Związkiem Banków Spółdzielczych, Polską Organizacją Niebankowych Instytucji Płatności, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Federacją Konsumentów, Krajową Izbą Rozliczeniową, Poczta Polska, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych, Konfederacją Lewiatan, Izbą Zarządzających Funduszami i Aktywami, Izbą Gospodarczą Przedsiębiorstw Finansowych, Komitetem Agentów Rozliczeniowych, Radą Wydawców Kart Bankowych, Przedstawicielami Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych, Stowarzyszeniem Rynków Finansowych ACI Polska oraz Krajową Izbą Biegłych Rewidentów.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje kosztów lub obciążeń w sektorze finansów publicznych (w tym nie wpłynie na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego), w szczególności nie będzie skutkowało zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Przyjęte rozwiązania będą stanowiły czynnik kreujący popyt na papiery wartościowe emitowane przez Skarb Państwa oraz Narodowy Bank Polski.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmian na rynku pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Wejście w życie rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążeń budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Sporządził:

Szymon Woźniak
specjalista
Ministerstwo Finansów
Departament Rozwoju Rynku Finansowego
Wydział Systemów i Usług Płatniczych
tel. 694-49-22
szymon.wozniak@mofnet.gov.pl